



יונה לחוביק וידיד  
מבט בצעירות מבטד לשימשה

העלומים, אבל לא את היופי, ביניהן מלכה רוזנשטיין, יונה לחוביק ורותי סיני. הוותיקות התבוננו מבטד לשימשה בירשותיהן הצעירות, ורבות ניהן חווה לוי, סיגל אס, ורבות אחרות, במבט שהיה בו יותר משמץ קינה אה. ●●● "אני הולכת לעשות קאריירה של זמרת." הצהירה באוזני הדוגמנית שזומרת אמיר. "כותבים לי שירים ואני אעשה בידור על הבימה." עם חוש ההומור שלה היא עוד עשויה להפתיע. אחרי שערכה לפני סידרת חיקויים, שהמוצח ביניהם היה חיקוי של הדוגמנית קארין דונסקי, השתכנעתי ●●● תכתבי שאני ספרית-צמרת. ביקשה הספרית דניאל טבול. כתבתי מה שמוכיח שכדי להגיע למועדון של רפי שאולי צריכים להגיע לצמרת העץ ●●● אחרי השיחה עם אותה ספרית הסתקרנתי לדעת לפי אילו קריטריונים מתקבלים חברים חדשים למועדון, ושאלתי את אחד מבדלי המועדון משה שגיב, שענה לי: "כל אדם שרוצה להתקבל כחבר במועדון, ובשיר זה קצרה עימו אני מתרשם שהוא נחמד, מתקבל. לא חשוב לי אם הוא ספר, או קצב. מיקצועו ועיסוקו לא מעניינים אותי."



שזומרת אמיר  
קאריירה של זמרת

## זכות מאחורי הקלעים

קים הגונים ●●● חבל רק ששימחת הברזילים נפגמה כאשר עלתה הזמרת על הבמה, והתברר מהר מאוד שמערכת-ההגירה היתה פגומה. באלאנס לא היה גוון, והתזמורת בת תשעת הנגנים כיסתה את הזמרת המצויינת ●●● הערצת ההמור נים שיכנעה, כנראה, את הזמרת להמיר שיך בכל זאת ולשיר במערכת הקולקט, ולא לקלקל למעריציה את השימחה ●●● ואכן, בחלק השני של הערב, כשראה את השיר הידוע מתוך הסרט אורפיאו נגרו, הוכיחה הזמרת שהיא שווה את הפרחים, הדגלים הברזיליים והזיקוקין שהושלכו עליה מכל עבר ●●● הזמרת לבשה שימלתי-הוב עם שנצים שחשפו את רגליה עד הקורקבן, שנתנו לקהל הנלהב סיבה נוספת להשתולל.

סת'אמנים, אולם לשימחתי גיליתי שהוא לא מהמוותרים בקלות. עובדה: בזמן הרבופע ראיתי אותו באולם ●●● אשר לקהל עצמו: הפתעתי עד כמה יוצאי-בראזיל בארץ אהבים ונאמנים למוסיקה שעליה גדלו. ואמנם, אלה הגנו אותה בערב זה על גדול ●●● מי שעזר להם בכל כוחו היה השרדן הישראלי אל"י ישראלי, שהלוואי והיה לומד לטפח את המוסיקה הישראלית כמו שהברזילים מטפחים ומשתגעים על המוסיקה המקורית שלהם. שמת לב שהישראלים בקהל, שלא היו ממוצא ברזילי, לא השתגעו כמו השרדן, והצלחתי לראות אפילו כמה פיהר

במופע של הזמרת הברזילית גאל קיסטה מצאתי את עצמי מתעניינת במה שהתרחש מאחורי הקלעים. יותר מאשר על הבימה ●●● כניסת האמנים של היכל התרבות צבא קהלי-מעריצים רב, שניסה להיכנס פנימה, בתירוצים מתירר צים שונים ●●● המלחין שלמה גרוניך, חבוש כדרכו מיגבעת לבנה עם נוצה, ניסה להכניס את עמיתו, המלחין ש"מ טוב לוי, אך קבוצה של גברתנים מקרב חברת-שמירה שושכרה במיוחד לש"מור על הזמרת מפני מעריצים טורדניים ומתפלחים מנעה משמי את הכניסה ●●● במהלך הוויכוח הושלך שמי בכוח מכני



דניאל טבול  
אני ספרית הצמרת!

## סינים על הגג

צמוד-צמוד לחברה נתן תומר ●●● כשהגעתי למסיבה, בחברת השוטרים שהזעקו למישמע הרעש, הבחנתי בהתר קהלות גדולה באיזור המיטבח. התברר שהאורחים פשוט עטו על האוכל הסיני שהוזמן ממסעדה סינית ידועה ●●● אותם שלא הצליחו לפלס דרך למיטבח, חוללו על ריצפת הריקודים לקול מוסיקת דיסקו שהוזמנה במיוחד לערב זה, במחיר של 3500 שקל, כולל תארי רה ●●● אין ספק שהתל-אביבים עוד יעברו את הירושלמים בחיי הלילה. צחק בהנאה היום יבין, שבא במיוחד מירושלים, בחברת אשתו יוספה ●●● "שכרתי שטרף לתינוק שנוולד לנו", אמר עמוס ארבל, הכתב לענייני תרבות ואמנות, שהגיע אף הוא מירושלים. חברת אשתו אריאלה ●●● "תכירי, בבקשה, את החברה החדשה שלי, שמה זהבה לוטן והיא יועצת יופי." כך הציג לי גערה-שעשועים, שמעון עדן, את ידידתו הישראלית. "רק שכלתי

"אני לא מצטלם לא-מאופר", הכריז הזמר יגאל בשן, באוזני העולמים שביקשו לצלמו. "גם אני לא מעוניינת להצטלם, כי איני רוצה שתיווצר לי תדמית של אחת שמסתובבת במסיבות." טענה הזמרת ירדנה ארזי. האמנים התחילו לדאוג לתדמיתם, בכך נוכחתי במסיבת יום-הולדת בנוסח סיני, שערכה אשת יחסי-הציבור הוותיקה מירי זכרוני על גג ביתה ●●● להצטלם היא אמנם לא הסכימה. אך ירדנה היתה מוכנה לספר לי, כי קיבלה הצעות רבות בחוץ-לארץ, אבל היא מעדיפה להישאר כאן.



שימרון עדן וזחבה לוטן  
"שכלתי הגרמניה לא תראה את זה!"

הגרמנית, ריזלה הפלר, לא תגלה שיש לי חברה כאן, כי היא תהרוג אותי." צחק עדן ●●● באותה מסיבה גם נודע לי, שלא הכל מתנהל על מי מנוחות בהצגה החדשה שתועלה בתיאטרון הבימה, תמוז שלשום. שחקן הבימה שמעון כהן סיפר, שפרש באמצע החזרות בגלל ריב שפרץ בינו ובין בימאי ההצגה, יוסי יורעאדי. בגלל אותה הסיבה פרשו גם השחקנים גידעון זינגר ואלכס פלג.



ירדנה ארזי ומצצר סיני  
"אני שונאת להצטלם!"

## טרף גברי לנשים

"אני נותן לכולם מה שהם רוצים", מכריז ערד מילשטיין. "לנשים אני נותן גברים ערומים, פונץ ופרח, ומשבאות הנשים — מגיעים גם הגברים בעיקרם תיהן." מילשטיין פתח מועדון חדש, פינגווין שמו. יש לו כבר ותק בעסק. הוא היה שותף בכל המקומות שהיו פעם בי אופנה: הביקתה, התחנה והאסס ●●● פינגווינים מופיעים בדרדלכלל בשחור-לבן, אבל המקום של מילשטיין מרופד דווקא בצבעים אפורים. הרווק העליון הזה החליט לעשות בכל יום חמישי לילה לנשים. על הבמה מופיעים שני גברים עיר רומים כביום היוולדם, כשכל מה שיש להם כדי להסתיר את הבושות הם שני צילינדרים. אחד על הראש ואחד אתם יודעים-איפה. מדי פעם מחליפים הצילינדרים מקום ●●● "הם שני בחורים טובים. הכרתי אותם באילת, והם הסכימו לשמש טרף לנשים. קוראים להם ג'ול ור'ק, ועוד מעט הם הולכים לצבא." מציג מילשטיין את מרכולתו ●●● הכל טוב ויפה, אבל איך כל זה מסתדר עם הור פעה — טובה מאוד אם תשאלו אותי — של ג'ודי אקשטיין.